

* * *

Ти си ме узимала
Као талас
Полегала по мени
Ноктима гребала рамена
У грчу се извијала
Косу од пене забацивала
И јутром одлазила

Ја сам љуштура која
О томе мора да ћути
Која онако за себе
О томе шушти понекад
С неверицом а жудно